

„Mravný vývoj sa realizuje len bojom, bolesťami a neustálymi kompromismi; ide od menšieho dobra k väčšiemu dobru, ale absolútne dobro na tejto zemi je neuskutočniteľné. Je to skľučujúce konštatovanie — ale inak nemožno.“

Táto myšlienka zo štúdie *Štúdie teórie „trojho ľudu“ a Petr Chelčický* charakterizuje myslenie Jaroslava Kučeru viac než čokoľvek iné — jeho snahu o poznanie, jeho skepsu aj optimizmus, jeho vieru vo víťazstvo pravdy aj osobné odhodlanie prispieť k nemu.

Jaroslav Kučera sa narodil 8. januára 1928 v Bratislave a tu žil až do prevratných dní núteného odchodu českých občanov do tzv. Protektorátu. Jeho život v Prahe však nikdy celkom nepotlačil spomienky na detstvo v Petržalke a krásu slnečných dní pri Dunaji. Tak ako mnoho iných Čechov uchoval si veľkú lásku k Slovensku i k jeho reči, ktorú dobre ovládal.

Celým životom sa zameriaval na teoretickú prácu, konkrétne okolnosti ho však od nej neustále odvádzali. Po ukončení štúdia filozofie na pražskej filozofickej fakulte doktorátom z filozofie pôsobil ako vysokoškolský učiteľ a politický pracovník na úseku vysokých škôl. Od roku 1958 päť ďalších rokov svojho života venoval práci v pražskej odborovej rade, kde vykonal veľa v prospech pracovníkov vysokých škôl. Tu za dosť ťažkých podmienok napísal svoju kandidátsku prácu z gnozeologickej problematiky. V roku 1963 sa vrátil na vysokú školu ako učiteľ a veril, že tu zostane natrvalo. Pracovali sme spolu na katedre filozofie a sociológie na fakulte všeobecného lekárstva Karlovej univerzity v Prahe. Jaroslav Kučera sa ani tu nevyhol organizačnej práci — viac než päť rokov pôsobil ako tajomník katedry a treba uznať, že bol dobrým tajomníkom.

S medicínskou problematikou spojil Jaroslav Kučera i vlastnú teoretickú prácu vo filozofii. Z tejto oblasti otázok chcel pripraviť aj habilitačnú prácu. Základné formulácie problémov (*K metodologickej a gnozeologickej charakteristike diagnostického procesu; Štádiá diagnostického procesu, abstraktná a konkrétna diagnóza; Model diagnostickej úvahy*) spracoval so svojou najbližšou konzultantkou lekárskej problematiky — manželkou MUDr. Máriou Kučerovou — ako zaujímavú kapitolu do skrípt z filozofie pre poslucháčov lekárskej a farmaceutickej fakulty Komenského univerzity v Bratislave.

Keď začiatkom roku 1968 Jaroslav Kučera spolu s Jiřím Bednářom pripravoval uctenie diela osemdesiatročného profesora J. B. Kozáka, nikto z nás netušil, že on sám odíde v polovici životnej dráhy svojho nezabudnuteľného učiteľa. Dvojtypý boj lekárov so sepsou skončil porážkou medicíny, tej oblasti vedeckého poznania, ktorej Jaroslav veľmi dôveroval a ktorej chcel venovať svoj ďalší život.

Odišiel náhle 28. novembra 1968 vo veku štyridsať rokov.

Pamiatka dobrého človeka by nemala zapadnúť. Zachovajme ju ako len možno dlho aspoň my, ktorí sme s ním spolupracovali, poznali ho a spolu s rodinou žiaľime nad jeho predčasným odchodom.

Jaroslava Machovcová